

## Մ Շ Ո Ւ Շ

Ծովն ալիք տըւեր՝ պատուհանիս տակ  
 հարիսլս է նետեր:  
 Մեռած աչքերով ուրուականներ են  
 Դըրացի ծառեր:

Արցունքոտ քեով քըռուններ շըւար  
 Բոյներնին կուլան.  
 Հով մը անդադար ապտակ կը տեղայ՝  
 Թաց լաթի նըման:

Աչուրներս ի գուր պատուհանէս դուրս  
 Գարուն կ'որոնեն...  
 Արեւը ծաղիկ՝ տերեւները կախ՝  
 Թոռմեր է արդէն:

Ու կ'իջնեմ իմ մէջ: Հոգիիս դուռէն  
 Կը նայիմ վաղուան.  
 Կը նըշմարեմ հոն, ըստուերի մը պէս,  
 Իմ մութ ապագան...

Օրերըս գալիք, բուրդէ ծովի մէջ  
 Կարապներ անքեւ,  
 Անցեալ օրերուս կը կառչին քեւին  
 Լաստափայտ իբրեւ:

Դուրսը մըշտէ՛ր կայ, մըշտէ՛ր՝ ե՛ւ իմ մէջ  
 Ու ժամանակին...  
 Միջոցին մէջէն, դեւերու նըման,  
 Կըմախփներ կ'անցնին...:

ՍԱՐԳԻՍ ՄԵՀԵԱՆ

Գրումամանա

2 Մայիս 1931